

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Sălaj

P-ta Iuliu Maniu, nr 15
Zalău, județul Sălaj
Tel : +0260 662309
Fax: +0260 610249
e-mail:FinantePublice.Salaj@mfinante.ro

DECIZIA Nr.92 din 31 mai 2012

Privind solutionarea contestatiei formulata de catre dl x cu domiciliul procedural ales în localitatea x, strada x nr. x judetul Cluj, înregistrata la D.G.F.P. Salaj sub nr. x din x.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Salaj a fost înștiințată de către Activitatea de Inspectie Fiscala, prin adresa nr. x din x cu privire la contestatia formulata de catre x cu domiciliul fiscal în localitatea x nr. x, județul Salaj, împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata nr. x din x emisa în baza Raportului de inspectie fiscala înregistrat la AIF sub numarul x.

Contestatia a fost înregistrata la Activitatea de Inspectie Fiscala sub nr. x din x este formulata în termen si semnata prin avocat conform împuternicirii avocatale existentă la dosarul cauzei.

Obiectul contestatiei îl reprezinta taxa pe valoarea adaugata în valoare de x lei, majorarile de întârziere în suma de x lei si penalitățile de întârziere în sumă x obligatii fiscale stabilite prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata x in x.

Constatand ca în speta sunt respectate prevederile art. 205, 206, 207 si 209 alin. (1) lit.a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare D.G.F.P. Salaj este investita sa se pronunte asupra cauzei.

I. Dl x cu domiciliul fiscal în localitatea x nr. x, județul Salaj formuleaza contestatie împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata nr. x din x si solicita desfiintarea acesteia si admiterea contestatiei din urmatoarele motive:

În fapt prin Decizia de impunere nr. x si raportul de inspectie fiscală nr. x s-a constatat că a realizat împreună cu sotia un număr de x tranzactii imobiliare în perioada x.

Totodată s-au stabilit obligatii de plată reprezentând tva rezultată din tranzactiile imobiliare în sumă de x lei.

I În principal contestatarul solicita desfiintarea în întregime a deciziei atacate si anulara tuturor debitelor stabilite prin aceasta din urmatoarele motive:

1.1 Actul administrativ atacat este lovit de nulitate ca urmare a lipsei din continutul său a unuia dintre elementele expres prevăzute de art. 43 din Codul de procedură fiscală si anume numele si semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal potrivit legii nefiind semnată de către directorul general.

Elaborat de: Copartiment Solutionare contestatii,
Decizie
31.05.2012

Fată de prevederile legale invocate solicită constatarea nulității “Deciziei de impunere nr. x, ca urmare a lipsei din cuprinsul sau a unuia dintre elementele imperative necesare, conform legii, și, pe cale de consecință, să ne exonerati de plata obligațiilor fiscale stabilite prin aceasta.”

1.2 Deasemenea înțelege să invoce nulitatea deciziei de impunere și a raportului de inspectie fiscală din perspectiva dreptului de control și modului de lucru al organelor fiscale.

Arată că în opinia sa organele fiscale ar fi trebuit să urmeze procedura fiscală generată de art. 11 C. fiscal, care prevede că organele fiscale pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției. Astfel controlul nu era posibil până când nu este determinată baza de impunere a unei persoane fizice nedeclarată fiscal ca fiind plătitoare de tva. Astfel controlul nu era posibil până când nu era determinată baza de impunere a unei persoane fizice nedeclarată fiscal ca fiind plătitoare de tva.

Contestatarul arată că în cazul său controlul ar fi trebuit precedat printr-o reîncadrare a tranzacțiilor imobiliare desfășurate de către persoana fizică neînregistrată în scopuri de tva, sens în care ar fi trebuit să se emită o decizie de reîncadrare în baza art. 86 alin.1 Codul de procedură fiscală. Până în momentul emiterii unei decizii de reîncadrare a tranzacției în sensul art. 11 din codul fiscal nu există bază de impunere.

De asemenea se subliniază faptul că pentru tranzacțiile imobiliare desfășurate conform art. 83(3) lit g din Codul fiscal nu a avut obligația depunerii unei declarații de impunere pentru veniturile din tranzacțiile imobiliare aceasta ducând la inexistența unei baze de impunere și la nulitatea controlului și a rezultatelor acestuia.

De asemenea contestatarul susține că ar fi trebuit ca în prealabil controlului să fi fost înregistrat fiscal și să i se comunice decizia de reîncadrare și înregistrare fiscală, cu posibilitatea de a le putea contesta și numai după aceste etape se putea declansa controlul.

1.3 Contestatarul arată că nu are calitatea de persoană impozabilă în sensul art. 127 din Codul fiscal, nu are calitatea de producător, comerciant prestator de servicii și nu a desfășurat prin tranzacțiile efectuate activități specifice profesiilor libere sau asimilate acestora.

De asemenea tranzacțiile imobiliare pe care le-a desfășurat nu constituie activitate economică de exploatare a bunurilor în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate. O vânzare diferă de o activitate de exploatare fiind vorba de transferul dreptului de proprietate asupra unor bunuri iar nu o activitate de exploatare propriu zisă.

În cazul vânzării nu există continuitate de venituri ci se obține un venit o singură dată în schimbul înstrăinării.

Consideră că datorită diferențelor dintre vânzarea și exploatarea unui bun, activitatea desfășurată nu poate fi asimilată exploatării prin urmare nu are calitatea de persoană impozabilă.

1.4 Un alt aspect pe care îl consideră important este acela potrivit căruia asimilarea livrării de bunuri unei activități de exploatare nu este întemeiată și corectă.

Asimilarea vânzării unei activități de exploatare nu este una legală chiar dacă s-ar avea în vedere o interpretare forțată în acest sens a HG nr. 44/2004 care cuprinde normele de aplicare a Codului fiscal.

Arată că potrivit art. 139(1) din Constituția României “(1) Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege.” Or printr-o hotărâre de guvern nu se pot stabili impozite și taxe.

1.5 Contestatarul arată că nu are calitatea de comerciant, iar vânzarea imobilelor nu este o faptă de comerț în sensul art. 3 din Codul comercial.

1.6 De asemenea arată faptul că nu se găsește un prezent al unei activități care să aibă ca scop obținerea de venituri cu caracter de continuitate.

Nu rezultă acest fapt având în vedere și intervalul destul de mare dintre tranzacții. Numărul tranzacțiilor a variat în fiecare an dar nu a existat o continuitate a veniturilor.

1.7 În opinia sa, dacă aceste tranzacții ar fi taxabile în baza Legii 36/1995 notarul public ar fi trebuit să asigure menționarea în actul de vânzare că operațiunea este taxabilă deoarece TVA intră în cuprinsul pretului pe care trebuie să-l primească vânzătorul. Or în cazurile de față nu s-a menționat nimic în contractele de vânzare cumpărare în formă autentică în ceea ce privește tva.

Notarul public în baza prevederilor Legii 36/1995 ar fi trebuit să atragă atenția părților asupra plății tva dacă această taxă s-ar fi datorat și chiar să refuze încheierea actului dacă nu s-ar fi menționat nimic în legătură cu tva.

II În subsidiar contestatarul solicită desființarea Deciziei de impunere nr. x în sensul anulării în întregime a tuturor debitelor (principale și accesorii) stabilite în cuprinsul ei și pe cale de consecință emiterea unei noi decizii de impunere în urma reverificării aceluiași impozit pentru aceeași perioadă ținând cont de prevederile legale invocate în cuprinsul contestației.

În ceea ce privește neacordarea de către organul de inspecție fiscală a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă operațiunilor taxabile, pe baza facturilor fiscale aferente operațiunilor de edificare a imobilelor, în fiecare perioadă când tva era exigibilă fapt ce a generat calcularea eronată a unei taxe pe valoarea adăugată de plată și accesorii aferente cu mult peste nivelul datorat.

În opinia contestatarului organul de control a nesocotit prevederile art. 145 din Legea 571/2003 și ale pct. 62 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții legale în vigoare în anul 2007 aferent cărora s-a stabilit obligația de plată.

Organul de inspecție fiscală a ales să aplice și să invoce ca temei de drept în cuprinsul deciziei textul care a intrat în vigoare abia începând cu 22.12.2008 prin modificările aduse prin HG 1612/2008.

Referitor la aceste aspecte contestatarul arată că taxa “pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din codul fiscal” nu este totuși cu taxa colectată ci este diferența între taxa colectată și cea deductibilă pentru fiecare perioadă fiscală.

Regulile privind modul de determinare a taxei pe care o persoană impozabilă înregistrată normal în scopuri de taxă o datorează bugetului de stat sunt descrise în mod clar la art. 147¹ și la art. 147³ Cod fiscal.

De asemenea consideră că în speță sunt relevante prevederile art. 147³ alin. (5) Cod fiscal unde se precizează dacă taxa de plată cumulată este mai mare decât suma negativă a taxei cumulată rezultă un sold de plată în perioada fiscală de raportare iar dacă suma negativă a taxei cumulată este mai mare decât taxa de plată cumulată rezultă un sold al sumei negative a taxei în perioada fiscală de raportare.

Elaborat de: Copartiment Soluționare contestații,
Decizie
31.05.2012

Raportat la prevederile legale invocate contestatarul afirmă și susține faptul că taxa de plată, reprezentând taxa pe care o persoană impozabilă care aplică regimul special de scutire pentru întreprinderi mici ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrat în mod normal în scopuri de TVA se determină ca diferență dintre taxa colectată și taxa deductibilă pentru fiecare perioadă fiscală.

În concluzie arată că organele de control au stabilit în mod eronat în sarcina sa obligații fiscale, în urma unei interpretări și aplicări eronate și subiective a textelor normative în vigoare.

II. Din Decizia de impunere nr. x privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală referitor la aspectele contestate se retin următoarele:

Denumire impozit Perioada verificata Baza impozabila Impozit, contributie
stabilita

1.TVA	01.04.2009-30.08.2009	x		x
2.Majorari de întârziere	27.07.2009-25.05.2011		x	
3.Penalități de întârziere	01.07.2010-09.02.2011		x	x

4.1.2. Motivul de fapt

Contribuabilul nu a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA începând cu data de 01.04.2009 data depășirii plafonului de scutire de 35000 Euro (119000 lei). Organul de inspecție fiscală a stabilit taxa pe valoarea adăugată pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data utimei tranzacții.

Pentru neplata în termen a taxei pe valoarea adăugată s-au calculat majorări și dobânzi de întârziere în suma de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei.

4.1.3. Temeiul de drept – Temeiul de drept pentru încadrarea faptelor constatate: Legea nr.571/2003 rep. art 152, alin(1) și (6) .

- Pentru neachitarea în termen a TVA-ului suplimentar, în baza art. 119 și art.120 alin 2 și 7 din OG. Nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscală s-a procedat la calculul majorărilor și penalităților de întârziere.

Din Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 02.06.2011 și înregistrat la AIF Zalău sub nr.x din 02.06.2011 referitor la aspectele contestate se retin următoarele:

În temeiul OG nr. 92/2003/R, Legea nr. 571/2003, Legea nr. 174/2004, HG nr. 44/2004 și OMFP nr. 338/2004 s-a desfasurat la contribuabilul x inspectia fiscală parțială a taxei pe valoarea adăugată și a cuprins perioada 01.01.2009-31.12.2009.

Obiectivul inspecției fiscale: inspecție fiscală privind taxa pe valoarea adăugată aferentă tranzacțiilor imobiliare desfasurate în anul 2009.

Taxa pe valoarea adăugată.

Perioada verificata: 01.01.2007 – 31.12.2009

Domnul x a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală, cu ocazia controlului efectuat de organele A.I.F Salaj un număr de x contracte de vânzare – cumpărare privind tranzacțiile imobiliare efectuate de către acesta în perioada 06.02.2009 la 04.08.2009.

Din analiza contractelor de vânzare cumpărare a rezultat faptul că, în perioada 06.02.2009 la 04.08.2009, d-l x și soția x, a efectuat acte de comerț cu bunuri imobiliare, respectiv a efectuat un număr de x tranzacții imobiliare (pentru terenuri, drum acces, case și apartamente) situate în municipiul x cu o valoare totală de x lei, pentru care a încheiat contracte autentice.

Elaborat de: Copartiment Soluționare contestații,
Decizie
31.05.2012

Potrivit prevederilor art. 127, alin. (2) domnul x impreuna cu sotia x a desfasurat activitati in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate activitatea de vânzare a imobilelor constituind activitate economica.

Potrivit art 127 alin 1 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal: "Este considerata persoana impozabila orice persoana care desfasoara de o maniera independenta si indiferent de loc, activitati economice de natura celor prevăzute la alin 2, oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități".

Astfel, pentru activitățile de vânzare a terenurilor, drum acces, case si apartamente, dl x este considerat persoana impozabila.

Urmare inspectiei fiscale s-a constatat faptul ca d-l x a efectuat tranzactii imobiliare in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate, in sensul art. 127, alin. (2) din Codul si avea obligatia inregistrarii in scopuri de TVA in conditiile prevazute de art. 152 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

In baza art. 141 alin.(2), lit. f din Codul fiscal, „scutirea de taxa pe valoarea adaugata nu se aplica pentru livrarea unei constructii noi, a unei parti a acesteia sau a unui teren constructibil”.

In urma verificarii activitati desfasurate de x, in baza contractelor de vanzare - cumparare puse la dispozitia organelor de inspectie fiscala, s-a constatat faptul ca, in luna februarie 2009 contribuabilul a efectuat un nr. de x tranzactii imobiliare in valoare totala de x lei, conform contractelor de vanzare cumparare prezentate in anexa nr.1la RIF si faptul că la data de 27.02.2009 a depășit plafonul de scutire de 35.000 euro (119.000 lei) prevăzut la art. 152, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Potrivit art. 152, alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

„ (6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.”

In concluzie, persoana impozabila x, avea obligatia ca pana la data de 10.03.2009 sa solicite organului fiscal teritorial inregistrarea in scopuri de TVA, urmand ca incepand cu data de 01.04.2009 acesta sa devina platitor de TVA.

Persoana fizica x nu a respectat prevederile art.152 alin. (6) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, echipa de inspectie fiscala procedând la stabilirea taxei pe valoarea adăugată de plata de la data de 01.04.2009, data la care persoana impozabila x ar fi fost înregistrata în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost inregistrata, în conformitate cu prevederile pct. 62 alin. (2) din HG nr. 44/2004:

„(2) În sensul art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea

Elaborat de: Copartiment Solutionare contestatii,
Decizie
31.05.2012

conform art. 153 din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, organele fiscale competente vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioadă cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată”.

Conform art. 152 alin. (8) persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire nu are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor.

În baza pct. 62 alin. (2) din Normele de aplicare a Legii 571/2003 coroborat cu art. 152 alin.(8) din Codul Fiscal, TVA datorată suplimentar este TVA pe care contribuabilul avea obligația să o colecteze, ținând cont de faptul că persoanele care aplică regimul special de scutire nu aveau dreptul de deducere pentru achizițiile efectuate.

Conform pct.62 alin (4) și (5) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, referitor la dreptul de deducere a TVA-ului aferent achizițiilor:

„4) Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul controlului organelor fiscale competente, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la art. 145 - 149 din Codul fiscal:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuție, aflate în proprietatea sa la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, cu condiția, în cazul bunurilor de capital, ca perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat;

c) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată.

(5) Pentru ajustarea taxei prevăzută la alin. (4), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile și formalitățile prevăzute la art. 145 - 149 din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achiziții de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal”.

În conformitate cu art. 153 alin.(7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare s-a procedat la stabilirea TVA de plată începând cu data de 01.04.2009.

În anul 2009 valoarea totală a livrărilor este de x lei, în consecință în baza art. 156¹, alin. 1 și 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, perioada fiscală pentru anul 2010 este luna calendaristic.

Elaborat de: Copartiment Soluționare contestații,
Decizie
31.05.2012

La stabilirea TVA suplimentar s-a avut in vedere si prevederile art. 137 din Codul Fiscal:

„(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit.

b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

”După data de 01.04.2009, d-l x a efectuat un numar de trei tranzactii cu o valoare de x lei, situația fiind redată în Anexa nr. 1 la prezentul Raport de inspecție fiscală de la poziția 41 la 43.

Contravaloarea obținută din tranzacțiile imobiliare este de x lei.

Pentru suma de x lei reprezentând totalul tranzacțiilor imobiliare, efectuate de contribuabil în perioada 16.04.2009 – 04.08.2009, revine un TVA stabilit suplimentar de inspectia fiscala in suma de x lei (x%).

Diferența de obligații fiscale calculate de inspectia fiscală: x lei.

Pentru neachitarea în termen a TVA suplimentară, în baza art. 119 și art.120 alin 2 și 7 din OG nr. 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscală s-a procedat la calculul majorărilor, dobanzilor și penalităților de întârziere. Acestea s-au calculat având în vedere perioada trimestrială de declarare pentru anul 2009.

Majorările și dobanzile de întârziere au fost calculate până la data de 25.05.2011, și sunt în sumă de x lei.

Deasemenea, pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, în suma de x, s-au calculat penalități de întârziere în suma de x lei, în baza O.G. nr. 39/2010.

Situația analitică privind calculul majorărilor, dobanzilor și penalităților de întârziere este redată în Anexa nr. 2 la Raport de inspecție fiscală.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, având în vedere constatările organelor de control fiscal, susținerile contestatarului precum și prevederile legale în materie au rezultat următoarele:

Din raportul de inspecție fiscală referitor la contestația formulată s-au reținut următoarele:

În perioada 06.02.2009 - 04.08.2009, dl x a efectuat acte de comerț cu bunuri imobile, respectiv a efectuat un număr de x tranzacții imobiliare (trenuri, drum acces, case și apartamente) situate în municipiul Cluj Napoca cu o valoare totală de x lei, pentru care a încheiat contracte autentice.

În luna februarie 2009 contribuabilul a efectuat un nr. de x tranzacții imobiliare în valoare totală de x lei, conform contractelor de vânzare cumpărare prezentate în anexa nr.1 la RIF depășind la data de 27.02.2009 plafonul de scutire de 35.000 euro (119.000 lei) prevăzut la art. 152, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În baza prevederilor legale s-a constatat faptul dl x a efectuat tranzacții imobiliare în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, în sensul art. 127, alin. (2) din Codul fiscal având obligația înregistrării în scopuri de TVA așa cum este prevăzut la art. 152 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit celor de mai sus persoana impozabilă x, avea obligația ca până la data de 10.03.2009 să solicite organului fiscal teritorial înregistrarea în scopuri de TVA, urmând ca începând cu data de 01.04.2009 acesta să devină platitor de TVA.

Elaborat de: Copartiment Soluționare contestații,
Decizie
31.05.2012

Intrucât aceste prevederi nu au fost respectate echipa de inspecție fiscală a stabilit taxa pe valoarea adăugată de plata de la data de 01.04.2009, data la care persoana impozabila x ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată, în conformitate cu prevederile pct. 62 alin. (2) din HG nr. 44/2004:

După data de 01.04.2009, x a efectuat un număr de trei tranzacții în valoare totală de x lei.

Pentru suma de suma de x lei reprezentând totalul tranzacțiilor imobiliare, efectuate de contribuabil în perioada 16.04.2009 – 04.08.2009 s-a stabilit TVA în suma de x lei (x).

Pentru neachitarea în termen a acestei taxe în baza art. 119 și art.120 alin 2 și 7 din OG nr. 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscală s-au calculat majorări/dobanzide întârziere și penalități de întârziere avându-se în vedere perioada trimestrială de declarare pentru anul 2009.

Majorările și dobanzile de întârziere au fost calculate până la data de 25.05.2011, acestea fiind în sumă de x lei.

Deasemenea, pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, în suma de 106.656 lei, s-au calculat penalități de întârziere în suma de x lei.

DI x cu domiciliul fiscal în localitatea Călăcea nr. 156, județul Salaj formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. x din 02.06.2011 și solicită desființarea acesteia și admiterea contestației din următoarele motive:

În fapt prin Decizia de impunere nr. x și raportul de inspecție fiscală nr. 3251/02.06.2011 s-a constatat că a realizat împreună cu soția un număr de 43 tranzacții imobiliare în perioada 06.02.2009-04.08.2009.

Totodată s-au stabilit obligații de plată reprezentând TVA rezultată din tranzacțiile imobiliare în sumă de x lei.

În principal contestația solicită desființarea în întregime a deciziei atacate și anularea tuturor debitelor stabilite prin aceasta din următoarele motive:

1.1 Actul administrativ atacat este lovit de nulitate ca urmare a lipsei din conținutul său a unuia dintre elementele expres prevăzute de art. 43 din Codul de procedură fiscală și anume numele și semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal potrivit legii nefiind semnată de către directorul general.

Fată de prevederile legale invocate solicită constatarea nulității "Deciziei de impunere nr. x, ca urmare a lipsei din conținutul sau a unuia dintre elementele imperative necesare, conform legii, și, pe cale de consecință, să ne exonerati de plata obligațiilor fiscale stabilite prin aceasta."

1.2 Deasemenea înțelege să invoce nulitatea deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală din perspectiva dreptului de control și modului de lucru al organelor fiscale.

Arată că în opinia sa organele fiscale ar fi trebuit să urmeze procedura fiscală generată de art. 11 C. fiscal, care prevede că organele fiscale pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției. Astfel controlul nu era posibil până când nu este determinată baza de impunere a unei persoane fizice nedeclarată fiscal ca fiind plătitoare de TVA. Astfel controlul nu era posibil până când nu era determinată baza de impunere a unei persoane fizice nedeclarată fiscal ca fiind plătitoare de TVA.

Elaborat de: Copartiment Soluționare contestații,
Decizie
31.05.2012

Contestatarul arată că în cazul său controlul ar fi trebuit precedat printr-o reîncadrare a tranzacțiilor imobiliare desfășurate de către persoana fizică neînregistrată în scopuri de tva, sens în care ar fi trebuit să se emită o decizie de reîncadrare în baza art. 86 alin.1 Codul de procedură fiscală. Până în momentul emiterii unei decizii de reîncadrare a tranzacției în sensul art. 11 din codul fiscal nu există bază de impunere.

De asemenea se subliniază faptul că pentru tranzacțiile imobiliare desfășurate conform art. 83(3) lit g din Codul fiscal nu a avut obligația depunerii unei declarații de impunere pentru veniturile din tranzacțiile imobiliare aceasta ducând la inexistența unei baze de impunere și la nulitatea controlului și a rezultatelor acestuia.

De asemenea contestatarul susține că ar fi trebuit ca în prealabil controlului să fi fost înregistrat fiscal și să i se comunice decizia de reîncadrare și înregistrare fiscală, cu posibilitatea de a le putea contesta și numai după aceste etape se putea declansa controlul.

1.3 Contestatarul arată că nu are calitatea de persoană impozabilă în sensul art. 127 din Codul fiscal, nu are calitatea de producător, comerciant prestator de servicii și nu a desfășurat prin tranzacțiile efectuate activități specifice profesiilor libere sau asimilate acestora.

De asemenea tranzacțiile imobiliare pe care le-a desfășurat nu constituie activitate economică de exploatare a bunurilor în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate. O vânzare diferă de o activitate de exploatare fiind vorba de transferul dreptului de proprietate asupra unor bunuri iar nu o activitate de exploatare propriu zisă.

În cazul vânzării nu există continuitate de venituri ci se obține un venit o singură dată în schimbul înstrăinării.

Consideră că datorită diferențelor dintre vânzarea și exploatarea unui bun, activitatea desfășurată nu poate fi asimilată exploatării prin urmare nu are calitatea de persoană impozabilă.

1.4 Un alt aspect pe care îl consideră important este acela potrivit căruia asimilarea livrării de bunuri unei activități de exploatare nu este întemeiată și corectă.

Asimilarea vânzării unei activități de exploatare nu este una legală chiar dacă s-ar avea în vedere o interpretare forțată în acest sens a HG nr. 44/2004 care cuprinde normele de aplicare a Codului fiscal.

Arată că potrivit art. 139(1) din Constituția României "(1) Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege." Or printr-o hotărâre de guvern nu se pot stabili impozite și taxe.

1.5 Contestatarul arată că nu are calitatea de comerciant, iar vânzarea imobilelor nu este o faptă de comerț în sensul art. 3 din Codul comercial.

1.6 De asemenea arată faptul că nu se găsește un prezent al unei activități care să aibă ca scop obținerea de venituri cu caracter de continuitate.

Nu rezultă acest fapt având în vedere și intervalul destul de mare dintre tranzacții. Numărul tranzacțiilor a variat în fiecare an dar nu a existat o continuitate a veniturilor.

1.7 În opinia sa, dacă aceste tranzacții ar fi taxabile în baza Legii 36/1995 notarul public ar fi trebuit să asigure menționarea în actul de vânzare că operațiunea este taxabilă deoarece TVA intră în cuprinsul pretului pe care trebuie să-l primească vânzătorul. Or în cazurile de față nu s-a menționat nimic în contractele de vânzare cumpărare în formă autentică în ceea ce privește tva.

Notarul public în baza prevederilor Legii 36/1995 ar fi trebuit să atragă atenția părților asupra plății tva dacă această taxă s-ar fi datorat și chiar să refuze încheierea actului dacă nu s-ar fi menționat nimic în legătură cu tva.

În subsidiar contestatarul solicită desființarea Deciziei de impunere nr. x în sensul anulării în întregime a tuturor debitelor (principale și accesorii) stabilite în cuprinsul ei și pe cale de consecință emiterea unei noi decizii de impunere în urma reverificării aceluiași impozit pentru aceeași perioadă ținând cont de prevederile legale invocate în cuprinsul contestației.

În ceea ce privește neacordarea de către organul de inspecție fiscală a dreptului de deducerea a taxei pe valoarea adăugată aferentă operațiunilor taxabile, pe baza facturilor fiscale aferente operațiunilor de edificare a imobilelor, în fiecare perioadă când tva era exigibilă fapt ce a generat calcularea eronată a unei taxe pe valoarea adăugată de plată și accesorii aferente cu mult peste nivelul datorat.

În opinia contestatarului organul de control a nesocotit prevederile art. 145 din Legea 571/2003 și ale pct. 62 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții legale în vigoare în anul 2007 aferent căruia s-a stabilit obligația de plată.

Organul de inspecție fiscală a ales să aplice și să invoce ca temei de drept în cuprinsul deciziei textul care a intrat în vigoare abia începând cu 22.12.2008 prin modificările aduse prin HG 1612/2008.

Referitor la aceste aspecte contestatarul arată că taxa “pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din codul fiscal” nu este totuși cu taxa colectată ci este diferența între taxa colectată și cea deductibilă pentru fiecare perioadă fiscală.

Regulile privind modul de determinare a taxei pe care o persoană impozabilă înregistrată normal în scopuri de taxă o datorează bugetului de stat sunt descrise în mod clar la art. 147¹ și la art. 147³ Cod fiscal.

De asemenea consideră că în speță sunt relevante prevederile art. 147³ alin. (5) Cod fiscal unde se precizează dacă taxa de plată cumulată este mai mare decât suma negativă a taxei cumulată rezultă un sold de plată în perioada fiscală de raportare iar dacă suma negativă a taxei cumulată este mai mare decât taxa de plată cumulată rezultă un sold al sumei negative a taxei în perioada fiscală de raportare.

Raportat la prevederile legale invocate contestatarul afirmă și susține faptul că taxa de plată, reprezentând taxa pe care o persoană impozabilă care aplică regimul special de scutire pentru întreprinderi mici ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrat în mod normal în scopuri de tva se determină ca diferență dintre taxa colectată și taxa deductibilă pentru fiecare perioadă fiscală.

În concluzie arată că organele de control au stabilit în mod eronat în sarcina sa obligații fiscale, în urma unei interpretări și aplicări eronate și subiective a textelor normative în vigoare.

În drept Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare stipulează:

ART. 126

“(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

Elaborat de: Copartiment Soluționare contestații,
Decizie
31.05.2012

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);”

Potrivit acestor prevederi legale, intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată livrările de bunuri realizate cu plată pe teritoriul României în condițiile în care sunt efectuate de către o persoană impozabilă așa cum este definită la art. 127 alin.1 iar livrarea rezultă din una din activitățile economice prevăzute la ar. 127 alin.2.

“ART. 127

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

Potrivit ART. 125^{A1}:

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

(...)

18. persoană impozabilă are înțelesul art. 127 alin. (1) și reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituția publică, persoana juridică, precum și orice entitate capabilă să desfășoare o activitate economică;”

“20. persoană neimpozabilă reprezintă persoana care nu îndeplinește condițiile art. 127 alin. (1) pentru a fi considerată persoană impozabilă;”

Din coroborarea textelor de lege menționate mai sus se reține că o persoană fizică reprezintă persoana impozabilă în sensul Titlului VI privind taxa pe valoarea adăugată în condițiile în care **“desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.”**

Conform art. 127 alin. (2):

„(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

Prin urmare se consideră că, o persoană fizică a realizat o activitate economică în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată dacă a realizat venituri cu caracter de continuitate din exploatarea bunurilor corporale sau necorporale.

Astfel potrivit Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal date în aplicarea art. 127 alin.2 din Codul fiscal:

“Norme metodologice:

2. (1) Nu are caracter de continuitate, în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obținerea de venituri de către persoanele fizice din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale.

2) Livrarile de bunuri și/sau prestarile de servicii efectuate în mod gratuit de organizațiile fără scop patrimonial nu sunt considerate activități economice.”

Elaborat de: Copartiment Soluționare contestații,
Decizie
31.05.2012

Asa cum s-a arătat prin raportul de inspectie fiscală în perioada controlată dl x a efectuat tranzactii imobiliare cu, constructii si terenuri în scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate, aceste tranzactii neavând ca obiect locuinta proprietate personală, sau alte bunuri folosite în scopuri personale, prin contestatia formulată nefăcându-se dovada contrariului.

Prin urmare orice persoana fizică definită ca persoană impozabilă în conditiile art. 127 alin.1 trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 153 alin.1 din Legea 571/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările si completările ulterioare, la organul fiscal competent.

Potrivit prevederilor art. 152 din Codul Fiscal, în vigoare în cursul lunii februarie 2009:

“(1) Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b.

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, incluzând și operațiunile scutite cu drept de deducere și pe cele scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei s-a constatat faptul că dl x a efectuat în luna februarie 2009 un număr de x tranzactii imobiliare respectiv a vândut terenuri si constructii în valoare de x lei, rezultând faptul că a desfășurat activități în scopul obtinerii de venituri cu cracter de continuitate devenid astfel persoană impozabilă si totodată depășind la data de 27.02.2009 plafonul de scutire de 35000 euro (119000) prevăzut la art. 152 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal în vigoare la data acestei constatări.

Potrivit alin.(6) al aceluiasi articol **“Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.”**

Potrivit prevederilor legale enuntate mai sus, **persoana impozabilă are obligatia înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal în situatia în care a constatat că a depășit plafonul de scutire, respectiv cifra de afaceri realizată este superioară plafonului de scutire.**

Elaborat de: Copartiment Solutionare contestatii,
Decizie
31.05.2012

Totodată prin Normele metodologice de aplicare a art. 152 din Codul fiscal aprobate prin H.G. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare se reglementează situația persoanelor impozabile care au depășit plafonul de scutire dar nu au solicitat înregistrarea ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată. Astfel potrivit pct. 62. alin (2) din Normele metodologice de aplicare a art. 152 alin.(6) din Codul fiscal:

(2) În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform prevederilor art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecție fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale.”

Având în vedere prevederile legale enunțate precum și faptul că, contribuabilul a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată organele de control, potrivit prevederilor legale, au stabilit obligații privind taxa pe valoarea adăugată de plată pentru livrarile de bunuri efectuate după data de 01.04.2009 aceasta fiind în sumă de x lei.

Totodată conform alin.(4) ale pct.62 din Normele metodologice de aplicare a art. 152 din Codul fiscal aprobate prin H.G. 44/2004, organele fiscale competente au stabilit obligațiile fiscale accesorii în sumă totală de x lei conform prevederilor legale în vigoare.

În ceea ce privește dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de orice fel potrivit alin. (5) al aceluiași punct din Normele metodologice de aplicare a art. 152 din Codul fiscal aprobate prin H.G. 44/2004:

“(5) Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecției fiscale, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la art. 145-149 din Codul fiscal:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuție, aflate în proprietatea sa la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, cu condiția, în cazul bunurilor de capital, ca perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat;

c) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată.”

În baza prevederilor legale enunțate și a considerentelor reținute se constată că, susținerile contestatarului de la punctele 1.3, 1.4, 1.5, și 1.6 ale contestației nu sunt justificate în fapt și în drept și pe cale de consecință acestea nu pot fi reținute în

Elaborat de: Copartiment Soluționare contestații,
Decizie
31.05.2012

solutionarea favorabilă a contestației, urmând ca, contestația formulată împotriva sumei totale de x lei din care suma de x lei reprezintă taxă pe valoarea adăugată, suma de x lei reprezintă majorări de întârziere și suma de x reprezintă penalitățile de întârziere să fie respinsă ca neîntemeiată și nemotivată.

În ceea ce privește punctul 1.7 al contestației arătăm contestatarului că, obligațiile notarului public referitoare la transferul dreptului de proprietate derivă din prevederile art. 77¹ - 77³ din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, iar prețul de vânzare cuprinde taxa pe valoarea adăugată de la data de la care persoana impozabilă devine plătitor de taxa pe valoarea adăugată, prin contestația formulată nefăcându-se dovada acestui fapt.

În ceea ce privește punctul 1.2 al contestației, deși contestatara invocă prevederile art. 11 din Codul fiscal nu aduce argumente prin care să susțină necesitatea reîncadrării formei tranzacțiilor efectuate "pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției" și care ar fi reîncadrarea atâta vreme cât a încheiat x contracte de vânzare cumpărare, în formă autentică, în baza cărora a obținut venituri.

Potrivit prevederilor art.7 (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare "**Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.**"

Potrivit declarației 208 "Declarația informativă privind impozitul pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal" depusă de notarii publici în anul 2009 contestatarul a obținut venituri din tranzacții imobiliare și avea obligația să se declare plătitor de taxă pe valoarea adăugată la data depășirii plafonului de scutire.

Deasemenea tot de la această dată potrivit art. 23 din Codul de procedură fiscală s-a născut și dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată respectiv a taxei pe valoarea adăugată.

În ceea ce privește afirmația potrivit căreia "controlul nu era posibil până când nu este determinată baza de impunere a unei persoane fizice nedeclarată fiscal ca fiind plătitoare de TVA" așa cum s-a arătat dl x prin tranzacțiile imobiliare efectuate a devenit persoană impozabilă cu obligația înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată la depășirea plafonului de scutire prevăzut de lege.

În speță cifra de afaceri care a servit drept referință pentru stabilirea plafonului de scutire a fost constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri imobiliare, conform contractelor de vânzare cumpărare, plafon depășit la data de 27.02.2009.

În ceea ce privește punctul 1.1 al contestației arătăm contestatarului că, Decizia nr. x din data de x cuprinde numele și semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului fiscal emitent al acesteia așa cum este prevăzut la art. 43, în cazul în speță Activitatea de Inspectie Fiscală.

Având în vedere prevederile legale citate și faptul că, argumentele de fapt și de drept prezentate în susținere nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin decizia de impunere urmează să se respingă ca neîntemeiată contestația pentru suma x lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Referitor la majorările de întârziere, dobânzile de întârziere și penalitățile de întârziere calculate conform prevederilor legale și contestate de către societate se retine că stabilirea acestora reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul.

Elaborat de: Copartiment Soluționare contestații,
Decizie
31.05.2012

Deoarece în sarcina contestatarei a fost retinut debitul în sumă de x lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată iar prin contestatia formulată nu se prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor de întârziere, dobânzilor de întârziere și penalităților de întârziere, pe cale de conștientă aceasta datorează și obligațiile fiscale accesorii în sumă totală de x lei calculate conform prevederilor legale.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei în temeiul prevederilor actelor normative invocate și ale Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare se

DECIDE:

1. Respinge în totalitate ca neîntemeiată contestatia formulată de către dl x, înregistrată la D.G.F.P. Salaj sub nr. x din x împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. x din x prin care s-au stabilit obligații suplimentare în suma totală de x lei din care suma de x lei reprezintă taxă pe valoarea adăugată, suma de x lei reprezintă majorări de întârziere și suma de 15998 reprezintă penalitățile de întârziere.

2. Prezenta decizie poate fi contestată potrivit legii la Tribunalul Salaj în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV

4 ex

Elaborat de: Copartiment Soluționare contestații,
Decizie
31.05.2012